

Plesus Christus heri et hodie idem, et in saecula!

Jezus Christus hetzelfde, gisteren, vandaag en morgen!

Hoe ziet de Rooms-Katholieke Kerk in Nederland er over 20 jaar uit? Of wat dichterbij: hoe ziet onze kerk in Oss en omgeving er over 10 jaar uit? Dat is moeilijk te zeggen. Er zijn ontwikkelingen die hoopvol en bemoedigend zijn, maar we zien ook dat er nog steeds een afname is van het aantal praktiserende Katholieken, dat het kerkbezoek nog steeds afneemt, er steeds minder Communicanten en Vormelingen zijn, dat er nagenoeg geen huwelijken zijn en ook het aantal kerkelijke uitvaarten loopt gestaag terug.

De hulpbisschop, die laatst bij ons is komen vormen, vertelde dat er in een groot gebied een voormalig dekenaat met wel zeker vier grote parochies en met meer dan tien kerken er slechts vier vormelingen waren die het Vormsel hebben ontvangen. In onze parochie Willibrordus hadden we dit jaar vijf vormelingen en tot nu toe in dit schooljaar jaar zes communicanten. Uit de drie dorpen, Haren, Macharen en Megen hebben we de laatste jaren helemaal geen kandidaten voor de Communie of het Vormsel gezien. En ook Berghem, toch nog een plaats met meer dan tienduizend inwoners, leverde dit jaar maar één Communicant. Dat is natuurlijk maar bitter weinig.

Weinig hoopvol allemaal. Het is om als gelovige katholiek toch wat moedeloos van te worden, omdat het vooral over onze jeugd gaat, over de toekomst. Als we naar de oorzaken zouden zoeken, komen we bij een aantal kenmerkende factoren voor onze westerse samenleving uit.

Het maatschappelijke verschijnsel dat secularisatie wordt genoemd is nog steeds overheersend in het dagelijkse leven: gepaard aan de drang naar individualiteit, naar een doorgeslagen streven naar gelijkheid maar ook het ontbreken en niet meer willen erkennen van een voor iedereen geldende waarheid die buiten ons staat. Alles is mogelijk en alles moet kunnen. Het ontbreekt aan de structuur die grenzen stelt aan ons handelen en doen en zin en doel geeft aan ons leven.

God is uit onze maatschappij verdwenen. Daar is al veel over geschreven en over opgemerkt. Bij jonge mensen zie je wel een verzadiging van het consumeergedrag en een zoektocht naar duidelijkheid en identiteit, vooral in relatie tot huidig gender-denken, en een zoektocht naar zinvol leven. Daar zullen ze bij de pastorie alleen niet over aankloppen om dat te bespreken. De Kerk heeft echter

wel degelijks iets zinvol en waardevols aan te bieden dat werkelijk ook naar het geluk leidt en niet alleen naar het tijdelijke en aardse.

Wat opvalt is dat er ondanks alles best wel wat jonge ouders zijn van Nederlandse origine die hun kindje willen laten dopen, zonder dat ze kunnen motiveren waarom.

We horen alleen: "Ik ben zelf ook gedoopt en heb mijn communie gedaan (en ben ook nog gevormd), het hoort erbij" en "Het is een mooie kerk".

Als je dan vervolgens vraagt: "Mooi, wat fijn dat u uw kindje wil laten dopen. En hoe denkt u dat in te vullen. Hoe gaat u uw kindje katholiek opvoeden?" Dan wordt in verreweg de meeste gevallen gezegd: "Ik heb het zo ook geleerd van mijn ouders en op school kregen we communie-les". Op de vraag of ze een bijbel thuis hebben of samen bidden blijft het stil en 'naar de kerk komen' betekent een kaarsje opsteken.

De babyboomers en alle generatie na hen, x, y en z de millennia's en de patatgeneratie, hebben zich langzaam maar heel zeker losgemaakt van alle conventies, hebben ze zich geweerd van alles wat autoriteit was met als motto vrijheid, blijheid. Drie, vier generaties in onze samenleving die niets meer weten over God, het geloof van de Rooms-Katholieke Kerk en de praktijk van het Christen zijn. De trauma's van de babyboomers ("wij moeten niets meer"), met name de biecht, blijven tot op de dag van vandaag doorleven tijdens verjaardagen en feestjes. De opa's hebben allemaal van de wijn gesnoept toen de pastoor even niet keek en dezelfde pastoor vertelde dat werken ook bidden was en je net zo goed thuis kon bidden, daar hoefde je niet voor naar de kerk te komen.

Onwetendheid, gemakzucht, welvaart en sociale zekerheden zorgden

Colofon

Parochieblad Willibrordus

Oss - Berghem - Haren - Megen - Macharen

Contactgegevens

Parochiecentrum en administratie:

Koornstraat 6, 5341 BR Oss

Telefoon: 0412 856410

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Website: www.parochiewillibrordus.nl

Bereikbaar op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 15.00 uur

Rekening Rabobank: NL34 RABO 0140405682

Pastoraat en pastorie Oss

Pastoor R. Kerssemakers

Kapelaan Q. Kerckhofs

Begijnenstraat 1, 5341 BC Oss

Telefoon: 0412 622015

E-mail pastoor: pastoor@parochiewillibrordus.nl

E-mail kapelaan: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Pastoraat en pastorie Berghem

Kapelaan W. Renders

Julianastraat 37, 5351 AL Berghem

Telefoon: 0412 401215

E-mail: kapelaanrenders@parochiewillibrordus.nl

Koster

Dhr. Richard Radoes

Telefoon: 0412 856410

E-mail: kosteross@parochiewillibrordus.nl

Parochiebestuur

Pastoor R. Kerssemakers

Mevr. H. Eppink-Beyer

Dhr. H. de Bekker

Dhr. A. van Grinsven

Dhr. A. van Rossem

Dhr. P. Dappers

Mevr. V. van Vliet

Voorzitter

Secretaris

Penningmeester

Bouwz. Grote Kerk

Algemene zaken

Algemene zaken

Communicatie

Kerkhof

E-mail: beheer@parochiewillibrordus.nl

Redactie Parochieblad

Mevr. Valerie van Vliet

Dhr. Jan Janssen

Pastoor Kerssemakers

Diaken Raaijmakers

Opmaak

Dhr. Jan Janssen

EVOgraphics, Erik van Oosten

Redactieadres

Koornstraat 6, 5341 BR OSS

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Volgende uitgave: november 2023

Kopij aan te leveren vóór zondag 17 september 2023

Willibrordus Parochie

M.O.O. (Grote Kerk) te Oss

Heilig Hart te Oss

Sint Willibrordus te Berghem

Sint Servatius te Megen

Sint Lambertus te Haren

Sint Petrus' Banden te Macharen

Vervolg van pagina 1

voor een onverschilligheid naar God en een groeiende onbekendheid met de echte waarden van Christelijk geloof en leven.

Generaties leven steeds meer zoals het gevoel het aangeeft en de lust het bepaalt. Als jij je kind laat dopen, moet jij dat weten. Ons kindje moet het straks maar zelf zien en zelf die keuze maken. Men vergeet daarbij om ook inhoud mee te geven zodat er later ook een keuze gemaakt kan worden. En dat is niet alleen teleurstellend om te constateren maar hier ligt een opdracht, een grote zorg voor ons als gelovige gemeenschap.

"Als je niets hebt, dan heb je ook niets om te geven." We herkennen bij de doopouders en ook bij de communie- en vormselouders in het algemeen een authentieke vraag om het kindje te laten dopen omdat er iets leeft van een verlangen om het kindje ergens bij te laten horen; identiteit gecombineerd met een verlangen naar veiligheid en geborgenheid. Ook een gevoel voor traditie en een cultuurbeleving; 'het hoort erbij'.

Verwoorden en beleven waar het om gaat: je kind bij God brengen door gebed door het vieren van de sacramenten, het lezen van de Heilige Schrift en het participeren in het gemeenschapsleven in de parochie, dat lukt niet meer. Het gevoel bestaat, dat is wel een begin, maar geen basis om een kind te laten dopen of de communie te laten doen.

Wat is het dan wat 'Christen zijn' is? Is het cultuur, traditie? Is het een nieuwe trend of een mode? Of is het een hang naar nostalgie naar verleden en 'zo heurt het'? Wij willen jonge ouders, kinderen, jonge en oude mensen helpen om opnieuw de waarde van het 'Christen zijn', om als Rooms-Katholiek te leven, om dat opnieuw te ontdekken en in het dagelijkse leven toe te passen. Om de zin en de vreugde van het bestaan opnieuw te ontdekken.

Als parochie, als geloofsgemeenschap, willen wij werken aan een goede catechese, een duidelijke eerlijke benadering van onze geloofsbelijdenis, kennis van de Bijbel, van Jezus Christus en van de Kerk. Vertaald en gebracht in een waarachtig en waardig vieren van onze liturgie, met een openheid naar de vragen van onze tijd zonder tekort te doen aan de leer en de traditie. Mensenkinderen in deze tijd bij God te brengen.

In de komende maanden laat de parochie van zich horen met nieuwe en oude initiatieven om Jezus Christus opnieuw in ons midden, in ons leven te plaatsen, in de parochie van de Heilige Willibrordus, in Oss en omgeving. Immers: hij is dezelfde, gisteren, vandaag en morgen.

Pastoor Roland Kerssemakers

**Like ons op
Parochie H. Willibrordus Oss**

Fides quaerens intellectum, het geloof zoekt te begrijpen

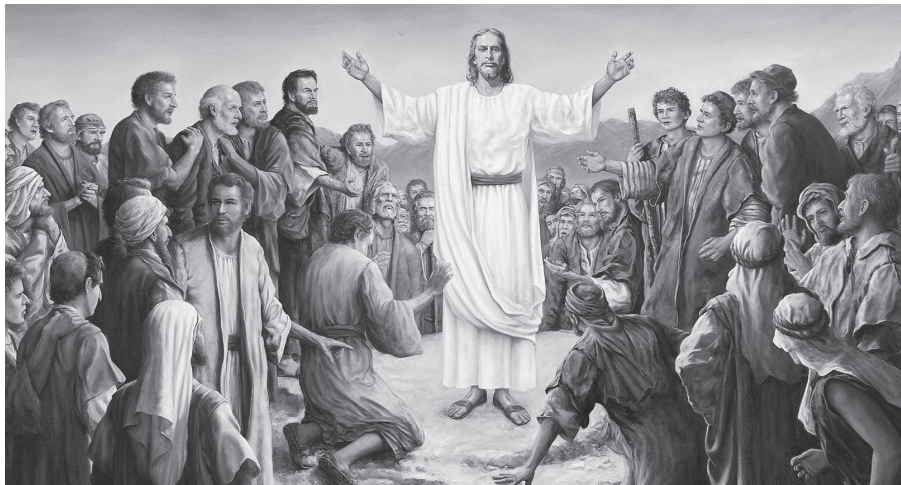
Niemand van ons zou zich graag voor een rechtbank laten verdedigen door een advocaat die niet op de hoogte is van nieuwe wetgeving. En niemand zou zich graag laten behandelen door een arts wier medische technieken zich in de afgelopen vijftig jaar niet meer ontwikkeld hebben in het licht van de moderne wetenschap. Terecht zou men kunnen stellen dat zo iets onverantwoord zou zijn. Sinds januari van dit jaar zijn we gestart met onze wekelijkse volwassencatechese.

In het professionele leven is het heel normaal dat werknemers zich regelmatig bekwamen door bijscholings- of opfriscursussen. Ook als gelovigen moeten we ons blijven bijscholen. We moeten ons geloof beter leren kennen. Zoals een advocaat zijn wetteksten kent, zoals een apotheker zijn medicijnen onderscheidt en een

computerspecialist zijn toetsenbord kent, zó moeten wij ons geloof kennen. Door ons Heilig Doopsel zijn we studenten geworden aan de universiteit van Gods liefde. Laten we modelleerlingen zijn. We mogen ons niet tevreden stellen met de catechese die we 10, 30 of 75 jaar geleden hebben ontvangen. In het beste geval blijft het niveau van ons

geestelijk leven dan ter plaatse trap-pelen, in het meer waarschijnlijke geval gaat het erop achteruit.

Sinds januari zijn we, onder leiding van de priesters en de diaken, gestart met een geloofscursus voor volwassenen. Het is een mooie groep van vijftien tot twintig mensen, van twintigers tot negentigers. Het doel is om een gestructureerd overzicht te geven van ons geloof en in te gaan op de vragen die leven om zo tot de nodige geloofsverdieping te komen. Zo gaat de huidige catechesecyclus over de zeven sacramenten en zal de volgende cyclus handelen over de Tien Geboden.

De catechese gaat iedere **dinsdag-avond** door in het Parochiecentrum aan de Koornstraat 6 te Oss. Aansluitend aan de Heilige Mis van 19.00 uur en wordt gegeven door een van de leden van het pastoraal team.

18.40 uur: Avondgebed

19.00 uur: Heilige Mis, aansluitend catechese in het Parochiecentrum.

Nieuw cursusjaar start op dinsdag 19 september 2023.

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Vormelingen in onze Willibrordus Parochie

Op Tweede Pinksterdag werden deze jongeren door Mgr. Drs. Mutsaerts tijdens de H. Mis van 10.00 uur in de M.O.O. kerk (Grote Kerk) gevormd. Hierna werd er een groepsfoto in de kerk maar ook in de prachtige pastorietaan aan de Begijnenstraat gemaakt.

Vormelingen:

Wojek Kosnik, Marika Bah, Filip Tkacz, Rui Qiu en Olivier Kurp.

Hallo allemaal,

Graag zou ik mij even voorstellen. Ik ben Liz, 32 jaar, geboren in Amersfoort en getrouwd met Andreas. Wij wonen sinds maart hier in Oss. Tijdens de paaswake ben ik gedoopt en in onze parochie als christen bevestigd en opgenomen, waar ik God voor dank.

Ik ben in een liberaal gezin opgegroeid, opgevoed met kritisch denken en de top 2000. Zelf luister ik graag naar bands als Led Zeppelin, Nirvana en Tool. Tijdens mijn universitaire studie evolutiebiologie ben ik tot geloof gekomen en heb ik mijn ambities verzet naar huisvrouw en een zelfvoorzienende levensstijl. Ironisch genoeg is mijn liefde voor Gods schepping daarna pas echt tot bloei gekomen (Psalm 104, aanrader!).

Als reactie op de huidige politiek ben ik geïnteresseerd geraakt in de rol van de vrouw in de maatschappij en binnen het gezin en probeer ik hier voor

mijzelf bewust een bijbelse invulling aan te geven.

Binnen ons huwelijk vinden we het erg belangrijk om de eigenheid van Andreas zijn protestantisme en mijn katholicisme te waarborgen en te respecteren. We gaan graag mee naar elkaars kerk en ervaren daarin veel rijkdom. Mijn favoriete Bijbelboeken zijn spreken en wijsheid van Jezus Sirach. Zulk soort praktische tips zijn altijd fijn! Verder houd ik erg van handwerken. Ik haak graag en maak ook soms mijn eigen kleding. Ik ben een beetje verlegen van aard, maar ik maak heel graag een praatje met u.

En ik wil u allemaal heel erg danken, want ik ben zo warm en welkom in uw parochie ontvangen.

Saluto vos in Domino,
Liz

Zaterdag 2 september

Bedevaart naar Kevelaer

“Heb Vertrouwen – Ik ben het!” (Mt.14,27) dat is het thema voor het bedevaartjaar 2023. Vertrouwen is een groot goed: Vertrouwen hebben in iets, in iemand. Erger is het als dat vertrouwen wordt beschaamd. Vaak zijn breuken en wonden die zo zijn ontstaan zo elementair dat ze soms maar moeilijk geheeld kunnen worden en soms helemaal niet.

Pijnlijke ervaringen doen wij op in onze eigen omgeving, in onze Kerk, in de bestuurders van ons eigen land en in het wereldgebeuren. Wie of wat kan ik nog vertrouwen? In een situatie, die voor de leerlingen van Jezus helemaal onzeker en stormachtig werd, vol dreiging en gevaar, spreekt Jezus deze hoopvolle woorden. Wij willen deze woorden van hoop in dit jaar in het middelpunt plaatsen.

**Heb
vertrouwen -
Ik ben het...**

Mt. 14,27

Kevelaer is voor veel mensen zo'n hoopvolle plaats, waar we ons verdriet en verlies bij Maria, Troosteres der Bedroefden kunnen neerleggen. Wij gaan bidden bij haar om vertrouwen te behouden en te krijgen. Jezus zelf heeft ons daarvoor die hoopvolle woorden gegeven.

Daarom nodigen wij u nu vooral uit om met ons mee te gaan voor een bezoek aan Kevelaer, naar Maria de Troosteres der Bedroefden. Wij hopen u op deze reis graag te ontmoeten namens de Broederschappen van Ravenstein, Veghel en Oss, met omstreken.

Kosten:

€ 22,50 per volwassene,
kinderen t/m 12 jaar € 12,50.

*Geldig identiteitskaart of paspoort is
verplicht in Duitsland.*

U kunt zich tot 21 augustus 2023
aanmelden bij:
Peter of Mia Stoltz
't Dorp 51
5384 MB Heesch
Telefoon: 0412-453131 of 06-28958281

Heeft u nog vragen? Bel ons dan
gerust.

Hoe een paasmandje volle kerken trekt...

Daar waar je op een doorgaanse zondagochtend aan de Kromstraat in Oss al denkt dat de kerk vol zit met Poolse gelovigen, zou je volgend jaar eens een kijkje moeten nemen op Paaszaterdag: verdeeld over twee korte missen kregen kerkgangers ook dit jaar weer de kans hun paasmandjes te laten zegenen.

Zelf kozen wij voor de tweede termijn, maar bij het inslaan van de Kromstraat vanaf de kant van het centrum stonden we al in de file. De eerste gelegenheid was afgelopen en de Polen zochten hun weg naar huis. Toen we uiteindelijk de kerk bereikten en plaats namen in de banken, was het al drukker dan op een gewone zondag. Een kort gesprek wees uit dat tijdens de vorige dienst de kerk nog meer afgeladen was.

Dit zet mij ieder jaar weer aan het denken. De Poolse geloofsgemeenschap in de gemeente Oss is dus twee volle kerken groot, maar waarom zien we dat dan niet iedere zondag terug? Natuurlijk zijn we blij met de opkomst: niet alleen geeft het voldoening dat er mogelijkheid tot geloofsbelijdenis is voor zoveel Polen in emigratie en dan ook nog eens in de eigen taal. Maar hoe gek het ook klinkt, deze mensen houden ook de Poolse parochie in stand. In Polen kent men geen actie als kerkbalans en is de opbrengst van de collecte de grootste bron van inkomsten voor onze parochie, waarvan onder andere de huur betaald moet worden van alle kerken binnen het bisdom. De Poolse pastoor is zich er helaas van bewust dat één kerk vol Polen zich alleen laat zien tijdens deze gelegenheid en schroomt er nooit een opmerking over te maken. Ik kan me nog herinneren van eenzelfde zegening jaren terug in de Visserskerk dat er zoveel mensen in de kerk waren, dat de groene tegeltjes door de warmte van de wand kwamen. De Poolse pastoor vroeg zich hardop wanhopig af: waar waren jullie toch het hele jaar?

Wat maakt nu deze bijeenkomst zo bijzonder? Het zegenen van paasmandjes op Paaszaterdag, oftewel de symboliek van voedselzegening, is van groot belang in de Poolse katholieke traditie. Het is een symbool van de opstanding

van de Heer en het leven, de redding die wordt bereikt door het offer van Jezus aan het kruis. Van oudsher vind je in de paasmand: lamsvlees, brood, zout, peper, eieren, worstjes en mierikswortel. Deze voedingsmiddelen hebben ook weer allen een eigen symboliek. Tegenwoordig is het mandje wat verder uitgebreid met bijvoorbeeld flesjes wijn, water, paaskoekjes, chocoladehaasjes, buxustakjes en boter in de vorm van een lam. In sommige gevallen wordt er ook wel een eigen draai aan gegeven en ik heb er ook wel eens een blikje bier in zien liggen... Na het zegenen loopt onze pastoor meestal de mandjes na die op het altaar zijn geplaatst en stelt zo zijn eigen maaltijd samen voor die dag. Dit op een vrolijke wijze met daarin de kinderen betreffend voor wie het toch allemaal best spannend is.

Een prachtige traditie, die jaarlijks in stand wordt gehouden en – aan de opkomst van het publiek te zien – goed wordt ontvangen. Thuisgekomen worden op Eerste Paasdag de voedingsmiddelen opgesneden en verdeeld onder de aanwezigen. Op deze manier zijn alle huisgenoten betrokken. Dit jaar ben ik voorafgaand aan het paasfeest bij de Nederlandse parochie in Uden op bezoek geweest en daar heeft men voor het eerst de traditie overgenomen voor Poolse kerkgangers tijdens de Nederlandse mis. Prachtig toch dat een paasmandje mensen bijeenbrengt en volle kerken trekt?!

Getekend Stef Koning

Wist u dat...

...we een nieuw bestuurslid hebben? Patrick Dappers is met veel enthousiasme begonnen aan het dienen van onze parochie. Het bestuur en de parochie zijn erg blij met zijn komst.

...u de preken van diaken Raaijmakers nog eens rustig kan nalezen? Sinds enkele jaren heeft hij een eigen website waar hij zijn preken op zet. Nu blijkt dat lang niet iedere geïnteresseerde weet waar hij/zij die moet zoeken. De website is: **www.groterdanonshart.nl**. Maar via een link op de website van de parochie komt u er ook. Kijk dan bij "Algemeen, links, blogs".

...Jan van de Linden al het koperwerk in de kerk uit elkaar heeft gehaald, schoongemaakt en gerepareerd? Indien u tijdens een mis wordt verblind door blinkend metaal, weet u nu waardoor het komt. We zijn Jan en de vrijwilligers die hem hierbij hebben geholpen erg dankbaar.

...dat het klokkenspel in de toren van de Grote Kerk weer is hersteld? Na bijna een jaar is het weer zover dat het klokkenspel van 's-morgens 09.00 uur tot 's-avonds 19.00 uur ieder uur zijn melodietje afspeelt. Dat zal weer als vanouds gezellig klinken in de omgeving van de kerk en in de binnenstad.

...er dit jaar al twee huwelijken zijn gesloten in onze parochie? Patrick Dappers en Suzanne van Orsouw zijn op 6 mei 2023 voor de kerk getrouwd en hebben tijdens deze huwelijksviering ook het Sacrament van het Heilig Vormsel ontvangen, Niels en Ilona Heesters hebben dit goede voorbeeld op 23 juni gevolgd. We wensen de twee bruidsparen veel geluk en zegen toe.

...Peter Janssen in mei al 60 jaar bij het kerkkoor zat? De pastoor bedankte hem persoonlijk aan het einde van de Heilige Mis. Van ons mag Peter nog wel even blijven zingen. Na 60 jaar klinkt hij nog als een nachtegaal.

...Liz Vos erg mooie doopnamen heeft gekozen: Liz Antonia Maria? Ze is nu echt een lam Gods. Liz werd tijdens de Paaswakeviering in de M.O.O. kerk gedoopt.

...op maandag 5 juni jl. onze pastoor en vier andere priesters hun 30-jarig priesterfeest vierden? Op deze dag was er uit dankbaarheid om 18.00 uur een Heilige Mis in de M.O.O. kerk. Het is alweer 5 jaar geleden dat de hele parochie het feestelijk jubileum van pastoor Kerssemakers vierde met een zeer druk bezochte receptie in het parochiecentrum en de pastorietuin. Nu hebben ze na de Heilige Mis samen gevierd. Waarschijnlijk met een wijntje erbij?!

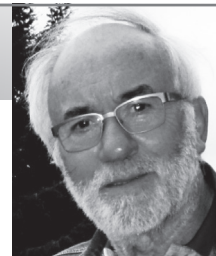

...dit jaar de Open Monumentendagen op zaterdag 9 en zondag 10 september zijn? Dan is de kerk na de Heilige Missen geopend en kan de toren van de Grote Kerk in groepjes worden beklommen. Onder leiding van de "Vrienden van de Grote Kerk" worden deze dagen verzorgd. Meer informatie volgt later in de media. Ook de toren van de Willibrorduskerk in Berghem is op deze Open Monumentendagen geopend.

...dat de website van de Willibrordus Parochie in zijn geheel is vernieuwd en nu veel overzichtelijker en actueler is geworden? Kijk zelf op **www.parochiewillibrordus.nl**

...dat op zondag 11 juni 'Sacramentsdag' na de Heilige Mis van 10.00 uur er een processie was naar de pastorietuin? Hier verzorgde het herenkoor het gezang en de pastoor gaf iedereen onder een stralende zon met het Allerheiligste; de zegen.

Mijn “Vertelselkes” beschrijven kleine dingen. Dingen, die al nostalgie geworden zijn, maar ook actuele voorvallen, op mijn eigen manier verteld, deels met een lach of een traan. Ook het A.B.O (Algemeen Beschaafd Oss) en het K.P.O. (Keij Plat Oss) zal af en toe langs komen. Ik wens U veel leesplezier toe.

Onzen uurtste tillevisie

In de midde jaore 50 van de vûrige eeuw kwaam d’n tillevisie, às ‘n neij luister- en kijk apparaat, bè ons huiskamers binne. Groete kieste, mi aon de vurkant ‘n waozig raom èn van ááchtere unne groeten tuut. Zo kosse we zien wà veur èn ááchter waar.

Às ge d’r lééve in wot krijge moes d’r ôk unne antenne bè koepe anders kwaam d’r, às g’m aonzette, gèn lééve in dà ding. Zo ôk bè ons thuis. Daor worde vrij gauw zo’n ding aongeschaft. Zônne tillevisie. Nie dà ze bè ons alles às uurste won hebbe mar d’r speulde iets anders.

De jongste bruur van ons moeder, ome Jo, werkte bè Philips èn die mocht in de Philipswinkel, ûm de zòvol tijd, unne tillevisie koepe mi stik wà korting. Dit waare veulal toestèlle die ‘n krèske of ‘n dûske han mar da kos ‘t gros van ‘t personeel niks schééle. Toen ome Jo wir aon de beurt waar vur zo’n neij bekrast of verdukt ding kosse wij d’n auwe tlilevisie van ome Jo overnemen. Over de prijs wiere ze ‘t wèl èns; ‘t waar, pers slot van rekening korting op korting.

D’r kwaam dus unne ‘neije’, onzen uurste, tillevisie bè ons. ‘n Groot fist, d’r kwaam nie alleen geluid uit, ‘t wiemelde ôk nog van vurre. D’r mekéérde èvel nog één ding aon: unne maast. Goeie raod. Déés maaste wiere wel compleet verkoacht mar... de prijs waar vur de ‘Malderkes’ aon d’n hogge kant dus worde d’r raod geschaft. ‘Ze make ‘m zèlluf !!’

Dus d’r worde pèpkkes, dreujkes, klèmkkes, dùpkkes, schrúúfkes, pinnekes èn ‘n groete buis, vûr langs de schorstéén, aongeschaft. De beugels, um de máást aon de schorstéén vaast te make, makte ome Jo, bè Philips, bè wijze van sponsering vur onzen uurste tillevisie.

Dus enkele dáág laoter, toen ome Jo, mi de kreuge, zunne neijen tillevisie, bè Philips, haj opgehaold, ‘m thuis haj geïnstalleerd toog ie mi dieje zèlfde kreuge mi zunnen auwe tillevisie èn de nog te montéere antenne richting Gèffes pèdje.

Zaoterdays-middags, want d’r moes zaoterdag’s nog gewerkt worre; mèstal tot één uur. Às ‘t ‘n bietje vlotte wo kosse we in de laote naomiddag naor tante Hannie, van de KRO, kijke en zwaaije. Èn zo gebeurde. Ome Jo en ons pap sjouwde ‘t gevaarte naor binne en installeerde ‘m op ‘n stuk bovekant van ‘t dressoir. Tuut naor ààchtere; wôzzig beeld naor vûrre...!

Nouw de maast nog ploatse en dan waar ‘t karwei geklaord. Mar dà viel tege. Nie ‘t plaotse mar ‘m in zo’n richting drááije dà ‘t snûwwig beeld wà op die ‘ruisbuis’ kwaam te bekijke waar. Zie d’t vûr oe: ome Jo op de lier, tege de gevel van ons huis um de maast te draaie èn onze vaoder binne vûr d’n tillevisie, die op dà moment allien mar ‘n ruisgeluid liet huure èn ‘n snûw beeld liet zien. Mar d’r kwaam veráándering in. Dûr dà drààie verdween de ruis èn kwaam ‘r ‘n mooi bééld in zicht.

Enkele jaore laoter, bè d’n aonschaf van zònne nééje ruisende snûwbol koachte ze d’r unne verdraaibare maast bè. Zo ènne die ge van binne uit kunt verdraaie. Probleem opgelost zudde zeige; nie dus. Nou stond ‘r binne vort ‘n hiel boks vûr ‘t beeld. Zodoende zááge wij de mèste programma’s vort of nééve de ‘boks’ of neffe de ‘buis’ mar... ‘t wiemelde. Às ie dan vroeg of ‘t beeld bètter wier èn wij nie tegelijk ja of néé riepe worde ie koertelig en vond dà ‘t ie d’r nèt zo goed niks aon kos doen en gelijk hàj ‘t ie, gelijk krijge is nòjt gebeurd.

Nao verloop van tijd wiere de tillevisies steeds bètter, dus ôk ‘t beeld. Wà in ‘t verléeje hoeste èn proeste wier lènskes aon steeds zeldzamer. D’r kwáám unnen tèt dà de t.v. mááste van ‘t dak verdwééne en zogezeed in de grond zakte. Ploege werkvolk en dito graafmachientjes zurridge d’r vûr dà al dà aansluitgrai in de grond verdween en mi hun ok da ruisen, kraken èn hoesten.

De CAI-aansluiting waar geborre èn van dan af aon gú ‘t gauw. Zò rap dà g’t nie mèr bè kunt hauwe. Één ding is èvel zeker; d’r zit gèn ruis of snûw mèr op de buis.

In gesprek met de pastoor en de kapelaan (vervolg)

Hoi, ik ben Valerie. Ongeveer 25 jaar geleden ben ik gedoopt en met mij veel van mijn vrienden en vriendinnen. Hoeveel van hen er tegenwoordig nog naar de kerk gaan, kan ik op één hand tellen. Dit is een keuze die ze mogen maken, maar weten ze eigenlijk waar ze niet voor kiezen? Een tijdje terug vroeg een vriend mij of wij christenen elk jaar onze communie doen en of een hostie een soort tosti is. Ik besloot in gesprek te gaan met de pastoor aan de hand van vragen van mijn gedoopte maar "ongelovige" vrienden. Ook ik kwam erachter dat er nog een hoop te leren is over de christelijke levenswijze. In deze editie praat ik niet alleen met pastoor Kerssemakers (P), maar ook met kapelaan Kerckhofs (K). We hebben het over (niet echt?) geloven.

Gisteren keek ik Angels en Demons (film). Kunnen jullie dat soort dingen waarderen? In Da Vinci Code zit een afstammeling van Jezus. Mag dat?

K: Geweldige film! Daar kan ik mateloos van genieten. Dan Brown is heel goed in zijn vak. Hij kan romans schrijven. Sommige mensen gaan het daardoor zelfs serieus nemen.

P: Lang geleden heb ik een boek gelezen over een priester die zich door de duivel laat verleiden om van alles te doen. Hij heeft een vrouw en leidt een dubbel leven. Dat is spannend, hoe gaat het verder en hoe loopt het af? Dat kan heel leerzaam zijn en soms ook leuk als het cliché wordt bedoeld. Vooral als het slecht afloopt met kardinalen. Dat vinden we dan erg grappig, vanwege het leedvermaak bij hooggeplaatste personen. Niet dat wij iets tegen onze kardinaal of andere kardinalen hebben, hoor...

K: In zekere zin zijn romans erg leerzaam. Een goede roman geeft heel goed inzicht in de menselijke psychologie. In menselijke beweegredenen. Vooral voor priesters is dat erg handig. Wat niet wil zeggen dat je een parochiaan kan vergelijken met een personage in je roman, maar het leert je iets op menselijk gebied. We zijn niet alleen verantwoordelijk voor de herderlijke taken, maar moeten onszelf ook de menselijke eigen maken. Een roman kan daarbij helpen.

En wat vinden jullie van metal muziek? Kan dat?

K: Het is niet mijn stijl. Maar of het zondig is hangt vooral af van wat de tekst zegt. Schoonheid komt overigens altijd vanuit God. Dat kan ook in muziek zitten als die verfijnd en harmonieus is. Er zijn een paar klassieke stukken waarvan iedereen weet dat ze mooi zijn. Zelfs wanneer ze niet je stijl zijn, kun je niet zeggen dat ze niet mooi zijn. Die benaderen een objectieve schoonheid. Al kan dat nooit helemaal. Het Requiem van Mozart bijvoorbeeld.

En wat als die muziek de objectieve schoonheid benadert, maar er een hele zondige tekst onder staat?

K: Dan maakt dat het heel lelijk.

Ben ik zondig als ik ernaar luister?

P: Het ligt er vooral aan waar de teksten toe oproepen. Als ze oproepen tot zondes en je geeft er aan gehoor, is dat natuurlijk niet goed. Je moet voor jezelf kijken of het je op het goede spoor zet.

K: Er was een tijd terug een lied populair: Kind van de duivel. De melodie ervan zat heel goed in elkaar. Die bleef hangen. Maar als het lied op de radio kwam in de auto, zette ik het toch uit. Ik had het eens eerder gehoord en de tekst staat mij helemaal niet aan. Maar er is ook een verschil tussen iets toevallig op de radio horen of expliciet naar zulke dingen op zoek gaan.

Ik denk dat veel kinderen er niet vanwege de tekst naar op zoek gingen, maar dat die melodie vooral populair was.

K: We zijn dan een onnatuurlijke scheiding aan het aanbrengen. Dat doet afbreuk aan de kwaliteit van muziek.

P: Een schilder wil ook iets oproepen. In sommige schilderijen zie ik helemaal niks of ze stoten zelfs af. Zo wil sommige muziek ook iets oproepen. Sommige teksten kunnen afschrikken of juist aantrekken. Het gaat hier om de gedachte erachter. Wat wil je met die muziek? Is dat zondig? Het gaat om hoe je ermee omgaat. Soms moeten we onszelf tegen dingen beschermen omdat we anders te makkelijk meegezogen worden in de grote stroming. Daarna wordt het veel moeilijker om dan nee te zeggen.

K: Soms kan het ook voorzichtigheid zijn. Bij het biechten kun je de oefening van berouw bidden. Daarin zeggen we: "Ik beloof van zondigheid te vluchten". Je kunt in een gelegenheid gebracht worden die als het ware de natuurlijke defensie gaat doorbreken, waardoor je veel makkelijker tot vallen geneigd bent.

En als dat lied in het Italiaans was geweest? Je hebt wel gehoord waar de tekst over gaat, maar je verstaat er zelf helemaal niks van.

K: Als ik nu die mooie melodie pak en er een christelijke tekst op maak, is dat helemaal prima. *(Kapelaan fluit melodie)*

P: Is dat de melodie die bij dat liedje hoort? Die zit nog in je hoofd dus.

K: Ja, het is een goede melodie, want hij blijft hangen. Zo kun je gevaarlijk gedachtegoed de wereld insturen met een goede melodie. Het werkt ook andersom. Kijk bijvoorbeeld naar onze eerste bisschop Sonnius, in 1559. Die maakte catechetische liederen en leerde die aan de kinderen zodat ze allemaal het catechismus aan het zingen waren.

Maar heel veel kinderen zongen destijds Kind van de duivel mee terwijl ze volgens mij niet eens wisten waarover het precies ging.

K: Zo gebeurt het dikwijls, maar uiteindelijk doet het toch iets. Al is het onbewust. Wat zegt dat over jou als christen als je dat zingt? "Mama, ik ben een kind van de duivel." Dat zegt iets.

Had ik het af moeten zetten dan?

K: Ik zeg niet dat je meteen heel rigoureuus moet gaan biechten zodra dat drie seconden op de radio is geweest. Maar ik denk dat het verstandig is om heel voorzichtig met die dingen om te gaan. Er zijn een heleboel dingen waarvan het goed is dat je weet dat ze bestaan, maar dat je er niks mee te maken moet hebben. Het is goed dat je weet dat oplichters spammails sturen om geld van je proberen af te troggelen, maar je moet niet overal op gaan klikken.

Een gewone ontmoeting die het leven bijzonder maakt

Midden februari maakte ik een 24-uurs bedevaart naar Rome om het graf van paus Benedictus XVI te bezoeken en te bidden in de vier pauselijke basilieken: Sint-Pieter, Sint-Paulus buiten de Muren, Sint-Jan van Lateranen en Maria Maggiore. Wat me het meest getroffen heeft? Een ontmoeting op de luchthaven.

Terwijl ik aan de gate aan het wachten was voor het vliegtuig naar Brussel, maakte ik van de gelegenheid gebruik om mijn brevier te bidden. Opeens kwam een jongen van een jaar of acht naar mij toegelopen. De naam van de jongen was Diego. Hij kwam uit Sardinië en tot mijn verbazing sprak hij behoorlijk goed Engels. 'Ik ben padre Quintino', zeg ik. Hij kwam naar me toegelopen om te zeggen dat hij mijn kleding mooi vond. Zoals gewoonlijk droeg ik mijn soutane (ja, inderdaad, ook als ik op reis ben). Vooral de cingel met kwastjes vond hij mooi, zo vertelde hij terwijl hij de kwastjes door zijn handen liet glijden. Zijn ouders keken intussen glimlachend toe. Vrolijk vertelde hij over alle priesters in zijn parochie en hoe hij in de parochie als misdienaar de priesters mocht helpen. Zijn taak was om de ampullen met wijn en water naar het altaar te brengen. De andere misdienaars zorgden wel voor de wierook (hij was trouwens enthousiast over de wierook, zoals alleen échte misdienaars dat kunnen zijn). Het gesprek ging verder en hij vertelde me vol trots dat hij tijdens carnaval verkleed was als priester en ook de "collaro" droeg. Ik zei hem dat hij later misschien wel een echte priester zou worden en hij reageerde enthousiast op dat idee.

Oeps! Het boarden was al begonnen. We waren zo druk aan het praten dat de tijd aan ons voorbij ging. 'Zal ik u nog de zegen geven?' Hij antwoorde bevestigend. *'Dominus vobiscum. Et cum Spiritu tuo. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Amen.'* Ik beloofde voor hem en zijn ouders te bidden en vroeg hem ook voor mij te bidden. 'Bid, alstublieft, ook voor mij en voor alle bisschoppen en priesters, want we hebben echt nood aan heilige bisschoppen en priesters.'

Wat een mooie ontmoeting, een knipoog van de Goddelijke Voorzienigheid. Met een vreugdevol hart en een brede glimlach op het gezicht ging ik naar de gate. In de rij voor het boarden kon ik nog net mijn breviergebed afronden. *'Salve, bliep, buon viaggio. Arrivederci, o felix Roma.'* Eens op het vliegtuig dacht ik dat deze ontmoeting eigenlijk te mooi was om niet op te schrijven en ik dacht dat het een mooi stukje in het parochieblad zou worden onder de noemer "uit het dagboek van een stadskapelaan".

Waarom vertel ik dit? Nog niet eens zozeer om erop te wijzen hoe belangrijk het voor priesters is om de voorgeschreven klerikale kledij te dragen. Zelfs niet om te zeggen hoe de soutane mensen helpt om de priester (al van grote afstand) te herkennen als een man van God en van de Kerk zodat hij makkelijk aanspreekbaar is. Ik vertel het omdat kinderen als de jonge Diego een nieuwe glans aan de Kerk geven. We moeten oog hebben voor kinderen als Diego, we moeten liefde en tijd in hen investeren want zij zijn de hoop

en de toekomst van de Kerk. Die jonge mensen serieus nemen (ja, God is ook persoonlijk en liefdevol bezig met een kind van acht) en begeleiden in hun weg met God en groei in de geestelijke volmaaktheid. Als we verzuimen tijd vrij te maken om die jonge mensen – kinderen, tieners, twintigers en dertigers – persoonlijk door deze verwarrende tijden heen te begeleiden in de weg van Gods geboden en van de deugden dan is de Kerk in onze streken ten dode opgeschreven. Dan zal geen synode of beleidsplan de parochies overeind kunnen houden.

Ja, er is hoop! Ja, er moet hoop en vreugde zijn. Laten we iets leren van die aanstekelijke vreugde van het geloof van de jonge Diego om zelf ware "vissers van mensen" te worden. En de eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat het me niet zou verbazen als Diego over twintig jaar een jonge priester in Sardinië is. Laten we bidden voor jonge mensen zoals hij zodat zij steeds de stem van de Heilige Geest in hun ziel mogen horen.

Getekend Kapelaan Quinten Kerckhofs

Reisverslag van Lourdes

Elk jaar gaan er miljoenen mensen naar Lourdes om steun te zoeken bij Maria, om een kaarsje aan te steken, om even stil te zijn bij de grot van de verschijningen. In mijn omgeving hoorde ik ook vele verhalen over bedevaarten naar Lourdes. Dit jaar had ik besloten om samen met een dorpsgenoot deze reis te maken en om zelf te ervaren waarom er per seizoen honderdduizenden tot een miljoen personen de grot van Maria bezoeken.

Lourdes is een stadje aan de voet van de Pyreneeën in Zuid-Frankrijk. In 1858 is Maria hier achttien keer in een grot verschenen aan het meisje Bernadette Soubirous. Sindsdien is Lourdes uitgegroeid tot de belangrijkste Mariabedevaartplaats ter wereld. Tijdens de verschijningen vroeg Maria om bij de rots van Massabielle in Lourdes een kerk te bouwen. Dit is ook gebeurd. Kerk betekent niet alleen een gebouw, het is op de allereerste plaats een 'gemeenschap'. Alle mensen die zich rond de grot in Lourdes verzamelen, vormen samen de Kerk. Deze gewaardering is zo overweldigend prachtig en devotieel dat we er, zoals velen, 'stil' van werden. De vraag van Maria aan Bernadette mogen we dus vooral uitleggen als een verzoek om naar Lourdes toe te gaan en daar samen met pelgrims uit alle delen van de wereld een hechte geloofsgemeenschap te vormen.

De reisleader bracht ons eerst naar 'Casa Natal', het Bernadette museum. Daarna bezochten wij de begraafplaats waar Bernadette na enige tijd opgegraven werd. We namen een kijkje in de kerk waar Bernadette in een speciale glazen kist opgebaard lag. Hier hebben we een indruk gekregen van het leven van Bernadette en gingen we verder naar onze eindbestemming in Lourdes, waar we het huis en de werkplaats van de familie Soubirous konden aanschouwen.

De enige ervaring die wij hadden was de bedevaart naar Kevelaer. Echter, in ons gezelschap waren personen aanwezig die voor de dertigste keer deze Lourdesbedevaart maakten. Ze waren zo goed op de hoogte van elk straatje, pleintje en huisje, dat de rondleiding van de reisleader een beetje in het niet viel. Ondanks dit hebben we met zijn allen op familiale wijze een heel leuke middag in Lourdes doorgebracht.

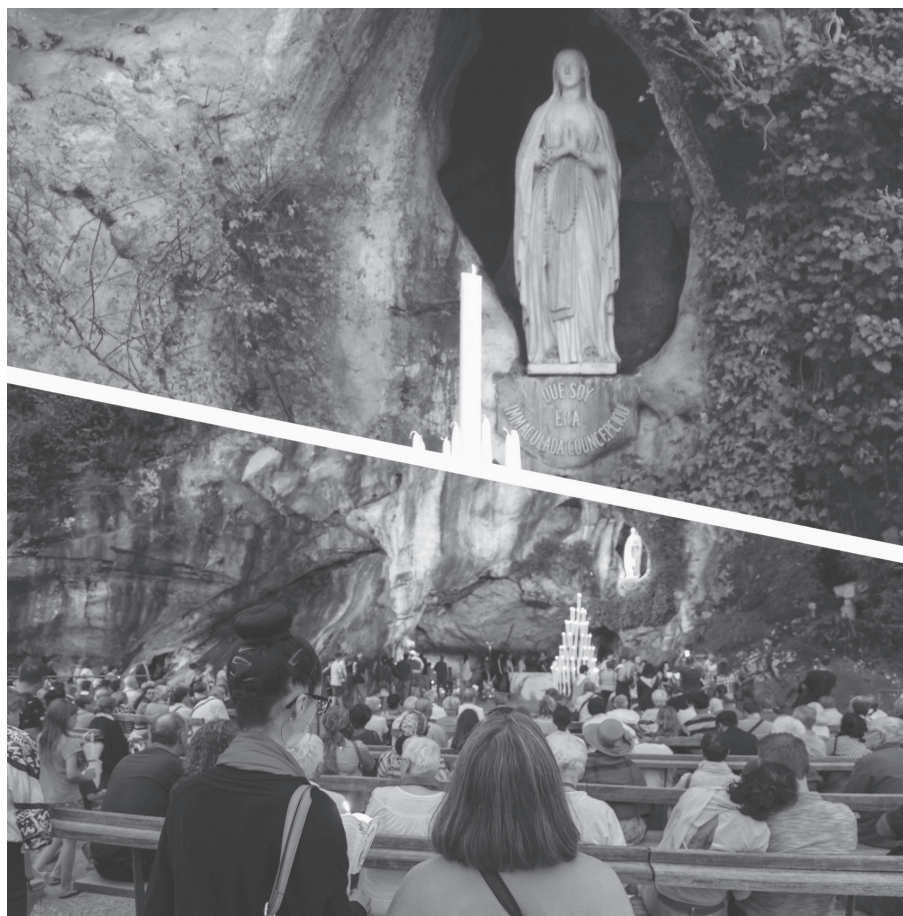
Wat ik zeker niet wilde missen en wat ik iedereen aanbeveel is de verlichte processie die van de grotten van Maria

naar het heiligdom gaat. Iedere bezoeker wordt een pelgrim met een kaarsje, al biddend in deze processie. Het maakt niet uit in welke taal je het gebed opzegt. Het ritme van het gebed is zo universeel. Zo devotieel en prachtig om mee te maken. Het geeft je rust en geeft je inzicht in het leven en in het geloof.

Het Lourdesgevoel geeft je de mogelijkheid om je leven op een weegschaal te leggen en te beseffen hoe je ervoor staat. Je ziet zoveel gelovigen die met ziektes en gebreken kampen dat je je gelukkig voelt met en in jouw situatie. Maar toch is de balans van vele mensen goed, dat kun je zien. De meesten stralen in deze groep en iedereen helpt iedereen waar mogelijk is. Je maakt je niet meer druk over wat er in je verleden is gebeurd. Het kan niet meer veranderd, gecorrigeerd of ongedaan gemaakt worden. Je accepteert dit en gaat verder met wat er nu is en mogelijk is.

Op Hemelvaartsdag zijn we naar de ondergrondse Kerk gegaan. We hebben een prachtige internationale Eucharistieviering mogen bijwonen. Er werden zelfs een paar zinnen in het Nederlands gesproken. Onze groep ging op eigen gelegenheid naar deze Kerk. Degenen die vroeg in de kerk waren, hadden duidelijk zicht op het altaar en op de bisschop van Frankrijk. De menigte was zo groot en zo verschillend van aard dat ik mij heb verbaasd over de diversiteit aan mensen op deze morgen. Later vernam ik dat er meer dan 18.000 gelovigen in deze kerk aanwezig waren.

Een paar mensen braken mijn hart. Jonge kinderen in de leeftijd van zes of zeven jaar oud die met zoveel passie de communie ontvingen en op hun knieën vielen en weer opstonden. Er was ook een invalide vrouw die gesteund en gedragen werd door vijf van haar kleinkinderen. Ze stond erop dat ze knielend de hostie mocht ontvangen. De kleinkinderen gaven aan haar wens gehoor en het was een indrukwekkend ritueel en inzicht in het belijden van het Katholieke geloof.

Als bezoeker vroeg ik me af op welk wonder er wordt gewacht. Maar ook kwam de gedachte bij me op: waarom gebeuren er vandaag de dag geen wonderen meer, alleen vroeger. De medereizigers hadden allemaal een eigen reden om Lourdes te bezoeken. Een oma was samen met haar dochters en kleindochter. Zij beantwoordde mijn vraag met: we hebben eindelijk lang met elkaar kunnen praten. We hadden tijd voor elkaar in dit jachtige leven. Ik ben blij dat we dit samen ondernomen hebben. De rust die nodig was, hebben we samen gevonden in Lourdes bij Maria met respect voor elkaar. Dit was haar wens c.q. wonder.

Een moeder met haar zoon gingen al twintig jaar naar deze bedevaartplaats. De zoon de laatste tien jaar om zijn moeder bij te staan omdat ze door haar ziekte en omstandigheden niet meer kon spreken. Toch begrepen we haar allemaal als ze ons iets wilde vertellen. De zoon werd door de groep geprezen voor zijn zorgzaamheid.

Twee vriendinnen van tachtig jaar oud, die elkaar kenden uit het vroegere

arbeidsverleden, woonden niet dicht bij elkaar in de buurt, maar Lourdes werd hun ontmoetingsplek en gezamenlijke reis met veel herinneringen aan vroeger. Hun gesprekken waren levendig en de onderwerpen van de tegenwoordige tijd werden enthousiast besproken. Ze vonden in ons levendige gesprekpartners die het niet over hun kinderen en kleinkinderen hadden maar andere onderwerpen bespraken.

Een vrouw die net met pensioen was gegaan had deze Lourdesreis geboekt om na te denken over haar toekomst. Welke weg ze zou gaan bewandelen. Haar vriendin dacht met haar mee over de mogelijkheden die er allemaal bestonden. Ze is tot een conclusie gekomen en bedankte haar medepasagiers voor de gezelligheid en voor de wijze woorden.

Ondertussen gingen wij onze beloftes waarmaken. We zouden kaarsen kopen voor verschillende dorpsgenoten en hier een gebed of wens bij uitspreken. Wat een overweldigende hoeveelheid kaarsen worden er op een dag aange-

stoken en allemaal voorzien van een afbeelding van Maria. Het enige wat je ziet is een zee van kaarsenlicht die de hele dag volop brandt.

Mijn conclusie over deze Lourdesreis is dat ze veel te kort duurde. Ik had zoveel meer van Lourdes en haar oude straatjes met hotels willen zien. Ik had ooit foto's gezien waar de bloemen uitbundig bloeiden, maar daar was het weer nog niet warm genoeg voor geweest. De bloemen die we nu zagen, waren allemaal gekocht en bij Maria neergelegd. Een plein vol witte bloemen, zo maagdelijk en sereen. De kilometers die we op een dag maakten, waren vermoeiend. Toch heeft deze reis ons laten beseffen dat er nog steeds mooie, goede mensen op deze wereld bestaan. Mensen die vriendelijk voor je klaarstaan. Mensen die ervoor zorgen dat zij de reden zijn waarom jij vandaag lacht.

Getekend Ineke Mulders (Berghem)

Bedevaart naar Smakt én Kevelaer

Op 25 maart jl. is er onder de leiding van Kapelaan Kerckhofs een clubje pelgrims op bedevaart gegaan naar Smakt en Kevelaer. Het idee was spontaan bij de kapelaan ontstaan en nadat hij het met ons gedeeld had, was er al snel een groep van dertien personen bij elkaar.

We zijn bij elkaar gekomen bij de Heilig Hartkerk en na het middaggebed en de pelgrimszege zijn we met drie auto's naar Smakt gereden. Het mooie van zo'n rit is dat je je medeparochianen veel beter leert kennen en dat schept meteen een band. In de Sint Jozef-kapel heeft de kapelaan een mis gehouden. Toegewijd aan, hoe kan het anders, de heilige Jozef. Er was een picknick-lunch gepland, maar het weer werkte niet echt mee. Maar zoals gebruikelijk bij pelgrims werkt de voorzienigheid mee en wist een van ons een ruimte te regelen zodat we met zijn allen binnen konden lunchen. Iedereen had iets mee genomen en alles werd onderling gedeeld.

Vervolgens ging de reis verder naar Kevelaer. Voor velen van ons was dit

de eerste keer en we waren onder de indruk van de van de Christelijke invloed waar het dorp mee doordrenkt is. Na het bezoek aan de Mariakapel, Jozef en Maria horen tenslotte samen, bezochten we de basiliek en dat was in één woord geweldig en een aanrader voor iedereen. Aansluitend hebben we onder de bezielende leiding van de kapelaan de kruisweg van Jezus gelopen. Deze loopt door een groot park en al biddend en zingend hebben we deze afgelegd. Ter afsluiting hebben we koffie en kuchen genuttigd. Daarna zijn we weer naar Oss gereden waar we bij de Heilig Hartkerk met een goed gevoel afscheid van elkaar hebben genomen.

Getekend Patrick Dappers

Onze diaken doopt niet meer...?

Bij lezing van het laatste parochieblad schrok ik mij een hoedje van bovenstaande zin. Wat is dat voor een botte diaken? "In tijd van nood mag en moet toch iedereen dopen. En hij doet dat niet." Natuurlijk heeft de pastoor ons niet zo tegenover elkaar willen zetten, maar hij wilde de twee kanten van de problematiek rond het Heilig Doopsel in een paar zinnen duiden. Het ligt in elk geval een stuk genuanceerder dan "dat de diaken niet meer doopt".

De diaken wil namelijk heel graag dopen, maar hij wil dat niet zo maar doen. In tijd van nood doopt ook de diaken zonder uitstel, maar als er geen nood aan de man is, dan kiest hij ervoor om ouders een weg aan te bieden die ertoe kan leiden dat het kindje ook echt katholiek gedoopt zal worden. De realiteit is dat er vrijwel geen ouders meer zijn die hun katholiciteit serieus nemen. Dat zij ook niet van plan lijken dat te doen en daardoor komt de diaken niet meer toe aan het Heilig Doopsel. Niet omdat hij dat niet zou willen, maar omdat de ouders een doopheer zoeken "die niet zo moeilijk doet".

Eigenlijk loop ik al net zo lang met het Heilig Doopsel te worstelen als ik diaken ben. Want er zijn dus heel duidelijk twee kanten: enerzijds de gratuite genade van God, anderzijds de noodzaak om met die genade mee te werken; dat wil zeggen "er iets mee en voor te doen". Want alleen door God echt te zoeken, zal je Hem ook vinden en zal Hij een beslissende betekenis voor je krijgen. Om zeker te weten dat het niet om een grillige, persoonlijke voorkeur zou gaan, heb ik alles wat er rond het Heilig Doopsel te bestuderen valt bestudeerd. In "Pastoralis Altis", een officieel document van de Congregatie voor de Geloofsleer uit 1980, een document naar aanleiding van discussie over de kinderdoop (ik ben niet tegen kinderdoop), staat in

verkorte vorm het volgende:

- 1) Op zich mag de gave van het Heilig Doopsel (liefde, genade-gave van God) niet worden uitgesteld.
- 2) Er moeten waarborgen worden gegeven. Als die er niet zijn kan dat een reden zijn om het Sacrament uit te stellen of zelfs te weigeren.

Dat zijn dus de twee kanten waarmee we te maken hebben. En dan is het inderdaad zo dat ik wat meer leun op de tweede dan op de eerste. Want hoe zullen die noodzakelijke waarborgen gegeven worden als ouders en peetouders openlijk in zonde leven (ongehuwd samenwonen, wat verreweg de meesten doen), vrijwel nooit of zelfs helemaal nooit in de Kerk komen, nauwelijks notie hebben van de Eucharistie of de Biecht en zich ook weinig gelegen laten aan de moraal van de Kerk? Werken wij als bedienaren onbedoeld niet mee aan de uitholling van de waarde en de grote betekenis van de Heilige Sacramenten als we zo gemakkelijk tot het Heilig Doopsel overgaan?

"Maakt alle volkeren tot Mijn leerlingen en doopt hen in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest", zegt Jezus in Mt. 28,19. Eerst worden ze leerling, daarna ontvangen zij het doopsel, niet andersom. En inderdaad, als we een volwassene dopen dan

gaat hieraan een lange weg van "leerling worden" vooraf. En dat terwijl voor hen de genade van God toch net zo goed gratis is? Onze Kerk gelooft dat God van alle mensen houdt, ook van niet-gedoopten. Het gaat dus niet om de vraag of God van mensen houdt, maar of mensen ook van God houden. Om van God te kunnen houden zal je Hem moeten leren kennen.

"Je vraagt te veel", dat is wat ik vaak te horen krijg. Maar ik vraag heus niet dat mensen heilig zijn. Ik vraag dat ze daadwerkelijk vorm geven aan de verantwoordelijkheid die zij op zich nemen om hun kindje katholiek op te voeden. Helaas betekent dat in onze tijd dat velen, voordat ze daartoe in staat zijn, zelf moeten (her)ontdekken wat het is om katholiek te zijn. Daarom zou ik voor de ouders en peetouders die een kindje willen laten dopen dezelfde voorbereiding voorstellen als voor een volwassene die zichzelf laat dopen. Helaas zullen dat er in onze tijd dan nog heel weinig zijn.

Tenslotte is de vraag die aan de basis ligt van dit alles: "Hoe kunnen wij als Kerk zo aantrekkelijk worden dat mensen erbij willen horen en daar ook moeite voor willen doen?" Dat antwoord moet niet gegeven maar geleefd worden. Daarvoor zijn wij, gedoopten, allemaal samen verantwoordelijk. Maar daarvoor kunnen ook wij, kleine mensen, de genade van God niet missen.

Getekend Diaken Pieter Raaijmakers

Dopelingen in onze Willibrordus Parochie

☞ Amy Kuzniar
☞ Cassy Kuzniar
☞ Alexander Sival
☞ Rosie van Erp
☞ Dean Verhagen
☞ Lex Wolf

Wij feliciteren de ouders en wensen hen en hun kinderen een mooie toekomst toe als blijde en gelukkige Christenen.

In de voorbije weken hebben we een dierbare parochiaan ten grave gedragen. Jan hebben we in onze parochie gekend als een trouwe kerkganger die zijn talenten en gaven niet onder stoelen of banken heeft gestoken. Hij heeft zijn licht laten schijnen en het niet 'onder de korenmaat gestoken'.

Jan zong in het koor. Hij verhuisde met zijn gezin en het koor van de Heilige Geestkerk 500 meter naar het westen, naar de Grote Kerk. Hij was dan ook een fit man die nog tot op hoge leeftijd zijn rondjes draaide op de renfiets. Tot de gemeente Oss het onzalige idee kreeg om vlak voor het gemeentehuis een nieuwe voorrangsweg voor fietsers te creëren, die door geen enkele automobilist begrepen, herkend of erkend werd. Jan was niet het enige slachtoffer, maar sindsdien was de vaart eruit. Hij sprong niet meer zo 'hendig' op zijn fietske; gelukkig had dit geen invloed op zijn gang naar de kerk.

Gelukkig ook had de smak zijn helder en wijs denk- en schrijfvermogen niet aangetast. Op papier kon hij zijn ei kwijt, zijn mening geven, zodanig genuanceerd en uitgemeten dat de eindredacteur nogal eens moest vragen aan Jan om wat punttiger te

zijn. Analyseren kon hij, scherp was hij wel maar zeker niet bot of beledigend, eerder voorzichtig: 'Ik meen te mogen zeggen...'

Als Brabander was Jan een typische: 'Bende gek...' was niet zijn motto, hij ging ervoor. Menig berg heeft Jan bestegen en getemd. Zijn hart heeft altijd daarbij geklopt, hij liet het vaak spreken.

Jan zijn plek in het gezin, aan de zijde van Maria, is leeg. Net als zijn plek in het koor, in de kerk. Wij missen hem allemaal, maar we weten dat hij met net zoveel moed en overgave aan zijn laatste klimtocht is begonnen om daar te komen waar zijn fietske hem niet kon brengen. Enkel zijn geloof en zijn vertrouwen.

Jan, bedankt voor alles. Je doel is bereikt. Leef nu in de vrede van de Heer.

❖ Sint Oedenrode - 3 juli 1933

✝ Oss - 7 april 2023

Uitgeleide gedaan vanuit onze Willibrordus Parochie

Naam overledenen:	Leeftijd	Kerk
✝ Arnold van Hintum	98 jaar	H. Willibrordus, Berghem
✝ Annemarie Roffelsen Smits	94 jaar	St. Servatiuskerk, Megen
✝ Jan van den Eijnden	76 jaar	St. Servatiuskerk, Megen
✝ Toon Wagemakers	71 jaar	H. Hartkerk, Oss
✝ Jan van Asseldonk	89 jaar	M.O.O.kerk, Oss
✝ Lambert van Erp	88 jaar	H. Hartkerk, Oss
✝ Truus Thissen	97 jaar	M.O.O.kerk, Oss
✝ Marietje Ploegmakers van Mook	82 jaar	M.O.O.kerk, Oss
✝ Ida Schoots Velder	90 jaar	M.O.O.kerk, Oss
✝ Catharina Maria Martens van Nuland	88 jaar	M.O.O.kerk, Oss

Het orthodox leven in het kerkgebouw van de Heilige Servatius

Na 7 jaar zoeken hebben de Roemenen uit de Parochie Heilige Basilios en de Grote en Heilige Ludger een geschenk van God gekregen. Op 7 mei 2022 mochten wij onze eerste eredienst aan God houden in de majesteuze kerk Heilige Servatius in Megen.

Iedereen van onze parochie die het nieuws las en de foto's of de kerk zelf gezien had, kwam woorden tekort. WAUW! Niets meer dan WAUW! Een wonder van onze dagen, nooit gedacht en toch gekregen, een groot geschenk, GODS GESCHENK!

De Megenaren weten al heel lang hoe mooi, hoe schitterend, hoe gastvrij en hoe omhelzend en vredig dit gebouw is. Als je binnenkomt dan voel je je meteen THUIS. Ongeacht of je orthodox of katholiek bent, deze kerk is een symbool geworden van de eenheid van het christendom. Het zoveelste bewijs dat de eerste 1054 jaar van christendom een sterke geestelijke band heeft gelegd tussen de katholieken en de orthodox christenen.

Zo hebben wij (de Roemeens Orthodoxen) ons gelijk welkom gevoeld in Sint Servatius. Het voelde gelijk goed, vertrouwd, warm en veilig! Net als de schepping in de hand van De Schepper, net als kindje Jezus in Maria's armen, net zo blij en enthousiast als een lammetje huppend in de bloemrijke

weiden in de lentedagen. Blij en dankbaar, zo treden we iedere zondagochtend over de drempel van Heilige Servatius. Het is niet van ons, maar in bruikleen, zoals alles in dit leven! Gods wil... Het was zoals de Engelsen zeggen MEANT TO BE. Niet echt te verklaren, wel heeft dit alles Gods zegen gehad. De katholieke bisschop wilde de kerk KERK laten blijven, het huis van God niet veranderen in een tempel van rovers en handelaren. Dat is dus denk ik wat maakte dat wij dit geschenk hebben mogen ontvangen. Er zijn soms dingen waarvan men gelijk weet: het heeft zo moeten zijn, hier rust een zegen op! Zo ging het ook met het huren van deze kerk.

Ons geloof maakt dat wij dit wonder kunnen aanschouwen met ons hart, niet met onze ogen! Ik ben zelf een Roemeense vrouw die uiteindelijk, na 30 jaar in Nederland, het gevoel

heeft dat zij haar kerk heeft gevonden, een kerk die blijvend is. Een kerk is meer dan een gebouw, ze is de fundering van het geloofsleven, een baken voor de ziel die in deze moderne wereld vaak beproefd wordt. Ik ben uiteindelijk thuis bij Onze Vader, hier in Megen. Een kerk om te blijven, een kerk om te bidden, een kerk om tot bezinning te komen, een kerk om te vieren en om te rouwen, een HEILIGE PLEK waar God en Mens samenkomen.

Afgelopen zondag hebben wij in Sint Servatius een Open Dag gehouden en wij hebben ons mogen presenteren aan het dorp en de bewoners in de omgeving. Wij zijn meer dan gelukkig dat wij aan onze gasten hebben mogen merken dat zij ook blij zijn met ons intreden in Sint Servatius. Onze parochie zet haar hart en haar deuren open voor iedereen in dankbaarheid en vrede! Mijn eigen gevoel in deze is dat er een win-win situatie is ontstaan. De Roemenen hebben een kerk en de Megenaren zijn hun kerk niet kwijt aan wereldse zaken. Het nieuwe leven van Sint Servatius staat in het teken van geven en ontvangen. Dat is ook wat God van ons verwacht, onze naasten lief te hebben als onszelf. De Megenaren hebben ons laten zien hoe iemand met Gods genade een verlies tot een overwinning kan brengen. Liefde kan nooit verloren gaan, het geloof en de hoop evenmin.

Tussen twee Franscisaanse kloosters in, op een plek met de naam van een heilige die ook orthodox is, kan niemand meer twijfelen aan het feit dat onze komst in dit dorp een teken van God is. God helpt de mensen altijd, als de mensen Hem in hun hart dragen. Dankbaar en blij omarmen we de Megenaren in onze gedachten en onze gebeden. Een lieve en hartelijke groet van de Roemeense Parochie Heilige Basilios en Heilige Ludger voor iedereen die dit leest.

Getekend Emilia Cretu (Namens de Roemeense Gemeenschap)

De kinderen bij Jezus

(Uit het Heilig Evangelie van Onze Heer Jezus Christus volgens Marcus)

De mensen brachten kinderen bij Hem met de bedoeling dat Hij ze zou aanraken. Maar bars wezen de leerlingen ze af. Toen Jezus dat zag, zei Hij verontwaardigd: "Laat die kinderen toch bij Mij komen en houdt ze niet tegen. Want aan hen die zijn zoals zij behoort het Koninkrijk Gods. Voorwaar, Ik zeg u: wie het Koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er zeker niet binnengaan." Daarop omarmde Hij ze en zegende hen, terwijl Hij hun de handen oplegde.

Vaak lezen we deze korte evangelietekst als er een kindje gedoopt wordt. Dat is heel goed want we zien dan dat de wens van de ouders om hun kindje te laten dopen eigenlijk precies overeenkomt met de ouders in het evangelie. In de doop geloven wij dat de Heer zelf aanwezig is en dat de mens door Hem wordt aangeraakt en gezegend.

De Kerk, onze Moeder

Wat betekend dat: 'aangeraakt' door Jezus? Is het zoals de ouders het kindje aanraken? Of de broertjes of zusjes of anderen? Of zoals een toevallige voorbijganger die de baby zo schattig vindt en een knuffel wil geven? Het is duidelijk dat in het evangelie de ouders juist bij Jezus willen komen en dat het er uiteindelijk om gaat wie Hij is: de Zoon van God. Zieke mensen komen naar Hem toe om genezen te worden, velen komen naar Hem luisteren; want er gaat een kracht van Hem uit die iedereen geneest. Dit lezen we in het evangelie en we kunnen het zelf ervaren: Jezus leeft! In de doop worden mensen 'herboren uit water en Heilige Geest'. Aangeraakt door Jezus betekent dus: aangeraakt door God zelf. Door Jezus worden wij kinderen van God.

Nu weten we bij onze geboorte dat er een vader is en een moeder. Hoe is dat dan als we kinderen van God worden? Wie is dan de Moeder? Het mooie is dat je dat in de doop zo goed kan zien: waar komt het kindje van God uit, gedragen door de ouders? Uit de kerk, letterlijk. Wat wordt gevraagd aan de ouders vlak voor de doop? "Wilt u dat uw kindje gedoopt wordt in het geloof van de Kerk dat we zojuist beleden hebben?" Het kindje komt uit het geloof van de Kerk, geestelijk. Ooit gehoord van 'onze Moeder de Heilige Kerk'? Nou, dat is dus de reden. Als God onze Vader is, is de Kerk onze Moeder.

Leven als kind van God, met Jezus

Hoe laten we zien dat we van God houden en willen groeien in dit nieuwe leven? Door naar Hem te luisteren en zo goed mogelijk ons te houden aan zijn geboden. Hoe kunnen wij dat leren? Door te leven zoals de Kerk van ons vraagt. Door alles te doen zoals de Kerk ons leert. Luister en wees trouw aan je hemelse Vader en Moeder, net zoals aan je aardse vader en moeder! Luisteren en doen wat er gezegd wordt: een levenslange opgave, voor iedereen moeilijk. Hoe moeilijk dat ook klinkt en hoe uitzonderlijk het ook is iemand te vinden die daar helemaal voor gaat, het is en blijft onze roeping als christenen. Het is uiteindelijk bedoeld voor ieder mens.

Een nieuw begin

In mei was er in de Willibrorduskerk van Berghem een nieuw begin voor twee kinderen: een kindje werd gedoopt en een meisje mocht haar eerste Heilige Communie ontvangen. Dit gebeurde op zondag in de Heilige Mis van 09.30 uur. Een nieuw begin ook voor de kerk, achteraf gezien: de afgelopen jaren hebben we altijd die vieringen met de kinderen apart gehouden. Ik denk dat het goed is om dat met enige regelmaat te doen, op zondag wat meer aandacht in de Heilige Mis voor kinderen!

Het overgrote deel van de kinderen én de ouders komt nooit in de kerk. Dat is helaas ook de realiteit tegenwoordig. In Berghem ziet iedereen toch de kerk van de buitenkant, daar kan je gewoon niet omheen! Daarom ook mijn initiatief om op woensdagmiddag rondleidingen te gaan geven, met speciale aandacht voor de kinderen. Een nieuw begin ook voor u? Kom gerust even kennismaken met de binnenkant van onze 'kleine kathedraal' in Berghem!

Getekend Kapelaan Willem Renders

Extra vieringen in de Grote Kerk (M.O.O.kerk) te Oss en in de Sint Willibrorduskerk te Berghem:

- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.10 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Laudes' gebeden in de M.O.O.kerk.
- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.30 uur, h. Mis in de M.O.O.kerk.
- Iedere woensdag na de h. Mis van 08.30 uur wordt er gezamenlijk een 'Rozenhoedje' gebeden.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 18.40 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Vespers' gebeden in de M.O.O.kerk.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de M.O.O.kerk.
- Iedere woensdagavond, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de Sint Willibrorduskerk Berghem.
- Iedere donderdagmiddag 'Stille Aanbidding van het H. Sacrament' van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O.kerk.
- Iedere 4de zondag van de maand 'Spaanstalige' h. Mis, aanvang 17.00 uur in de M.O.O.kerk (Grote Kerk).

Biechtgelegenheid: Iedere zaterdag in de Grote Kerk van 17.30 - 18.00 uur of op afspraak.

13 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	1 jul	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	2 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
14 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	8 jul	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	9 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Herenkoor - Aansluitend jaarafsluiting catechese
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
15 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	15 jul	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	16 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentiinse Mis

16 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	22 jul	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
Zondag	23 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
		17.00 uur	Grote Kerk Oss	‘Spaanstalige’ h. Mis
17 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	29 jul	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus’ Banden Macharen	
Zondag	30 jul	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
18 ^e Zondag door het jaar Gedaanteverandering van de Heer				
Zaterdag	5 aug	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	6 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
19 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	12 aug	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus’ Banden Macharen	
Zondag	13 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
Maria Hemelvaart				
Maandag	15 aug	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
20 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	19 aug	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
Zondag	20 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
21 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	26 aug	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus’ Banden Macharen	
Zondag	27 aug	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Cantor - Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum
		11.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
		17.00 uur	Grote Kerk Oss	‘Spaanstalige’ h. Mis

22 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	2 sep	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	3 sep	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
23 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	9 sep	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	10 sep	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Herenkoor - <i>Aansluitend start catechese</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
24 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	16 sep	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
Zondag	17 sep	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
25 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	23 sep	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	24 sep	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard - <i>Aansluitend catechese</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Diocesane Traditionele h. Mis
		17.00 uur	Grote Kerk Oss	'Spaanstalige' h. Mis
26 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	30 sep	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	1 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
27 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	7 okt	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	Kerkkoor
Zondag	8 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Herenkoor - <i>Aansluitend catechese</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis

28 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	14 okt	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
Zondag	15 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
29 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	21 okt	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	22 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard - <i>Aansluitend catechese</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis
		17.00 uur	Grote Kerk Oss	'Spaanstalige' h. Mis
30 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	28 okt	08.30 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	Kerkkoor
Zondag	29 okt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	Grote Kerk Oss	Herenkoor - <i>Aansluitend koffie drinken in Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		12.00 uur	Grote Kerk Oss	Tridentijnse Mis

Dit alles onder voorbehoud. Voor eventuele wijzigen of aanpassingen van deze agenda, kijk op de website van de Parochie Willibrordus : www.parochiewillibrordus.nl

Monstrans of ostensorium

Monstrans

Een monstrans of ostensorium (van het Latijnse monstrare en ostendere, 'tonen') is een onderdeel van het liturgisch vaatwerk in de Katholieke Kerk, de Anglicaanse Kerk, de Oudkatholieke Kerk en het Lutheranisme. Een monstrans is een houder, gewoonlijk van goud, waarin de geconsacreerde hostie wordt getoond.

Aanbidding en Lof

Het gebruik van een monstrans wordt in de katholieke liturgie voorgeschreven tijdens het lof, ter ere van het Lichaam van Christus in de gedaante van het Allerheiligste Sacrament. Hiertoe wordt een geconsacreerde hostie in de monstrans geplaatst. Iedere donderdagmiddag is er een 'Stille Aanbidding van het H. Sacrament' met uitstalling van de monstrans van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O. kerk. Na deze aanbidding wordt de geconsacreerde hostie door de priester weggebracht naar het tabernakel.

Processie

Tijdens een sacramentsprocessie wordt het Allerheiligste megedragen in een monstrans. De pastoor of kapelaan houdt de draagbare monstrans vast met een wit of gouden schoudervelum. Er wordt van de gelovigen verwacht dat ze eerbied tonen als het Allerheiligste passeert. Na de processie worden de gelovigen gezegend. De priester maakt een kruisteken met de monstrans, die daarna weer opgeborgen wordt.

Wees gegroet Maria, in een deel of geheel van de rozenkrans

Op 15 augustus vieren we het hoogfeest Maria Tenhemelopneming. 'Maria wordt in de hemel opgenomen' is ook een van de geheimen van de rozenkrans. De rozenkrans is een kralensnoer. Bij elke kraal die je door je vingers laat glijden, bid je een gebed, meestal het Wees Gegroet, afgewisseld met een Onze Vader. Aan het begin is er een kruisje in plaats van een kraal. Als je dat kruisje in het begin in je hand hebt, bidt je de Geloofsbelijdenis.

Maria zelf heeft de Rozenkrans aan de heilige Dominicus in de 13e eeuw gegeven. Zondaars komen door dit gebed tot bekering, zei ze erbij. In 1520 gaf de toenmalige paus goedkeuring aan dit gebed. Sindsdien heeft de kerk dit gebed sterk aanbevolen. In 1571 riep de toenmalige paus op massaal dit gebed te bidden ten behoeve van een zeeslag bij de Griekse havenstad Lepanto. Een zeeslag tussen een overmacht van moslims en Christenen. Dat de Christenen wonnen en de Islam zich niet verder verspreidde over christelijke landen wordt toegeschreven aan een gezamenlijk rozenkransgebed van de Christenen.

In haar verschijningen in 1917 te Fatima in Portugal roept Maria opnieuw op om de rozenkrans te bidden. De eerste wereldoorlog was aan de gang. Door het bidden van de rozenkrans, beloofde Maria dat er vrede zou komen. Tevens vroeg ze de rozenkrans

te bidden ter ere van haar. Ter ere van haar Onbevlekt Hart. Bedoeld is dat haar hart, die de centrale plaats van het lichaam inneemt, symbool staat voor het wezen, de ziel van Maria. En haar ziel is onbevlekt, zonder zonden. In Parijs heeft Maria verzocht een medaille met twee harten te maken met het gebed: "O Maria zonder zonde ontvangen, bidt voor ons die onze toevlucht tot u nemen." Dat is de wonderdadige medaille van Rue du Bac. Maria maakt zich in Lourdes bekend aan Bernadette met de woorden: "Ik ben de Onbevleete Ontvangen." Ze is volstrekt zonder zonde. Ze is zonder (erf-)zonde ontvangen en geboren en heeft een onbevlekt, puur hart. "Ten slotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren", zegt ze in Fatima tegen de drie kinderen die haar zien en horen. Zonden van mensen komen zo hard bij haar aan, omdat zij zo puur is. Maria zegt dat zij en Jezus getroost worden als men de rozenkrans gedeeltelijk of geheel bidt.

Daarom kunnen we dit gebed ook zo vruchtbaar bidden, omdat Maria er zelf om gevraagd heeft en zij uitlegt waarom het zo goed is om dit gebed te bidden. Je eert en troost Maria (en Jezus) en verkrijgt bekering en vrede.

Beeld van het Onbevlekt Hart van Maria in de Maria Onbevlekt Ontvangen kerk in Oss (in de volksmond 'de Grote Kerk' genoemd).

Getekend Diaken Edwin Veldman

(Wordt vervolgd in de volgende uitgave)

'Ossche Platte Praot èn Slappe Klets in Vertelselkes'

Jan Ulijn heeft zestig prachtige 'Vertelselkes' samengebracht in een exclusief boekwerk. Zestig mooie verhalen uit het heden én verleden. Een uniek boek wat u met veel plezier zal gaan lezen.

Bestel het boek voor € 15,-. De opbrengst komt ten goede aan de 'Vrienden van de Grote Kerk' die hiervoor een mooie bestemming hebben.

Stuur een e-mail naar gotojj@home.nl met daarin uw naam, adres, telefoonnummer en het aantal boeken dat u wilt bestellen. U kunt ook telefonisch bestellen: 06-81849154. Daarna wordt het thuis bezorgd.

TWEEDE DRUK

